

776. VOJNA VNITRNÁ

1700.

Přes vi - no - hra - dy vo - děn - ka te - če, po - jed, má mi - lá, do voj-
ny před - ce, po - jed, má mi - lá, do voj - ny před - ce.

Přes vinohrady voděnka teče,
[: pojed, má milá, do vojny předce. :]

Do vojny jela, šable neměla,
Bránila sem se bílým šátečkem,
bojovala sem se svým synečkem.

777. DARY

1701.

Van - dro - val šo - ha - jek z mě - sta ven, mi - lá naň - ho vo - la - la, mi - lá naň - ho
vo - la - la, mi - lá naň - ho vo - la - la zo - kna ven.

[: Vandroval šohajek z města ven, :] kamarádi čekajú za bránú.¹⁾
[:: milá naňho volala ::] z okna ven.

Kam, můj najmilejší, vandruješ?
Že sa ty ani u nás nestavuješ.

Nemám sa já kdy bavit s tebú,
Prstýnek s prsta dat, marná věc,
a s milým sa rozlúčit, těžká věc.²⁾

¹⁾ Už mně, má panenko, čas vyšel,
kamarádi čekajó, abych šel.

²⁾ Prstýneček s prsta lehko jde,
ale to moje srdce smutné je.

1702.

Z Pusté Polomi

Před na - šim do - mem sto - ji kůň vra - ny, stro - ji se šo - ha - jek do voj - ny
na nim, stro - ji se šo - ha - jek do voj - ny na nim.

Před našim domem stojí kůň vrany,
[: stroji se šohajek do vojny na nim. :]

Strojí se, strojí, ba i pojedě,
prošvarnu dzěvucha sebum něvezme.

Dy mě něvezmeš, plakač něbudu,
jak sem prv dzělala, zas dzělač budu.

Vylez, dzěvicho, na vysoký prah,
podaj mi ručičku na ostatní raz.